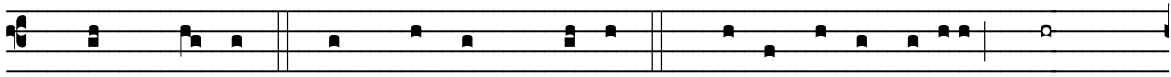
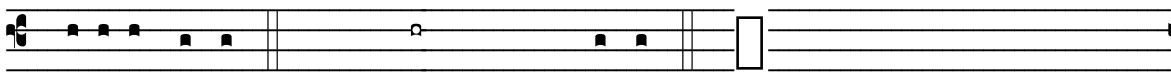

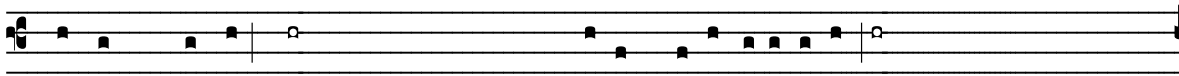
II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU ROK B, TON DOMINIKAŃSKI

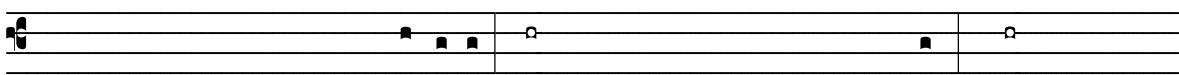
D. Pan z wami **W.** I z Duchem twoim **D.** Słowa Ewangelii według

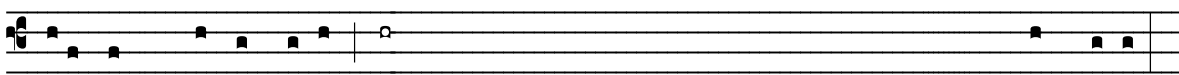
świętego Marka **W.** Chwała Tobie Panie

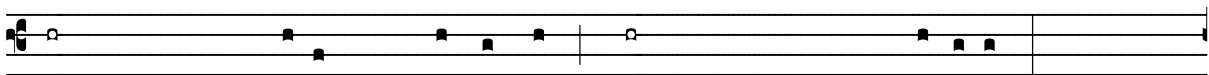
W owym czasie: Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich

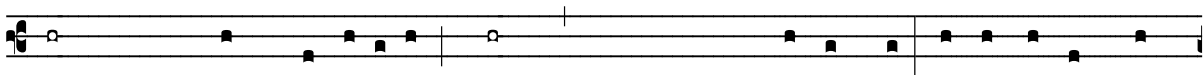
samych osobno na górę wysoką. Tam się przemienił wobec nich. Jego odzienie

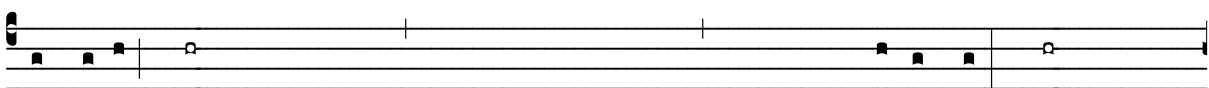
stało się lśniącym białym, tak, jak żaden na ziemi folusznik wybielić nie zdoła

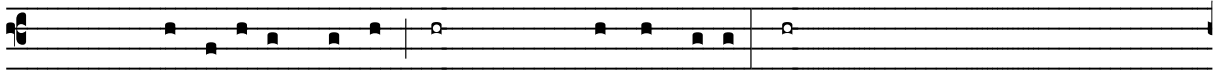
I ukazał się im Eliasze z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem.

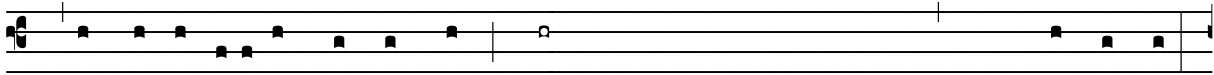
Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy

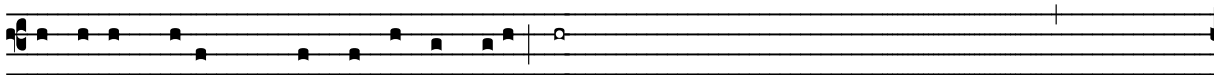
namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział

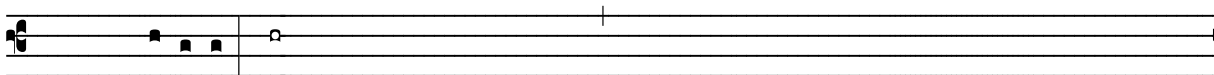
bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający

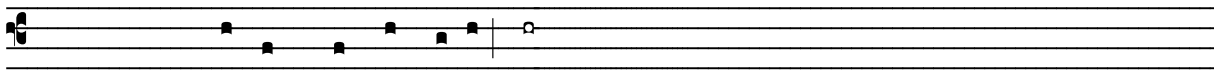
ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!»

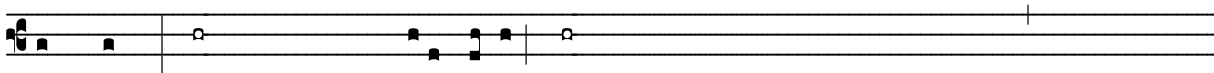
I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko

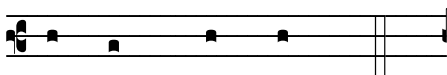
samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie

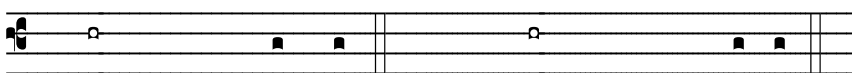
rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z

martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy

„powstać z martwych”.

D. Oto słowo Pańskie. **W.** Chwała Tobie Chryste.